

Oddlužení jako sanační způsob řešení úpadku

Shrnutí

Cílem této práce je poskytnout ucelený rozbor institutu oddlužení jako jednoho z řešení úpadku. Práce je rozdělena do tří kapitol. Obsahem první kapitoly je historický exkurz, popisující vývoj řešení úpadku a insolvenčního řízení ve světě i v Čechách. V kapitole druhé se věnují obecnému výkladu pojmu úpadku, zahájení insolvenčního řízení a jeho účinkům. Třetí a nejobsáhlejší kapitola pak pojednává o samotném oddlužení a jeho uzlových bodech, které jsou v tomto procesu stěžejní. Tedy zejména osobám oprávněným podat návrh na povolení oddlužení, včetně náležitostí tohoto návrhu, rozhodnutí soudu o povolení a následně schválení oddlužení, způsobům oddlužení a povinnostem dlužníka a nakonec rozhodnutí o splnění oddlužení a osvobození dlužníka od dluhů.

Zákon č. 182/2006 Sb o úpadku a způsobech jeho řešení (Insolvenční zákon), upravuje dva způsoby oddlužení. Oddlužení zpeněžením majetkové podstaty a oddlužení plněním splátkového kalendáře. Oba způsoby mají společné, že dlužník musí během oddlužení uhradit alespoň 30% celkové výše svých nezajištěných závazků a dochází k poměrnému uspokojení nezajištěných věřitelů. Pokud dlužník zároveň plní všechny povinnosti, které mu Insolvenční zákon ukládá, může být na základě rozhodnutí insolvenčního soudu po skončení oddlužení od zbytku neuhrazených dluhů osvobozen.

Přestože insolvenční řízení a samotné oddlužení mají původ v hluboké historii, jedná se o problematiku velmi aktuální. Smysl oddlužení je především sociální, umožňuje dlužníkům oprostít se od velké části dluhů a začít nový ekonomický život. Každý rok je k soudům v České republice podáno až třicet tisíc návrhů na povolení oddlužení.